

คำสแลง

■ จินตนา พุทธิเมตะ

บทคัดย่อ

ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอคือ เกิดขึ้น ตั้งอยู่ และเสื่อมสูญไปเช่นเดียวกับวัฒนธรรมอื่น ๆ ปัจจุบันมีภาษาเกิดขึ้นใหม่ไม่ขาดสาย ตามวิวัฒนาการของสังคมและวัฒนธรรมเช่น ภาษาวิชาการ ภาษาเฉพาะวิชาชีพ ภาษาที่ใช้เรียกสิ่งที่เป็นนวัตกรรมต่าง ๆ เป็นต้น และมีภาษาอีกลักษณะหนึ่งที่เกิดขึ้นเฉพาะกลุ่มคนในสังคม เป็นภาษาที่สร้างสีสัน สร้างความแปลกใหม่ ได้รับความนิยมเฉพาะกลุ่มในเวลาสั้น ๆ แล้วเสื่อมสูญไป ภาษาชนิดนี้เรียกว่า ภาษาสแลง คำสแลง หรือคำคะนอง

ภาษาสแลง คำสแลงหรือคำคะนอง ได้มีผู้ให้ความหมายไว้มากมายทั้งที่เป็นพจนานุกรม ผลงานเอกสาร ตำรา และผลงานวิจัย เช่น

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน¹ อธิบายความหมายของคำสแลงว่า ถ้อยคำหรือสำนวนที่ใช้เข้าใจเฉพาะกลุ่มหรือชั่วระยะเวลาหนึ่ง ไม่ใช่ภาษาที่ยอมรับกันว่าถูกต้อง

พจนานุกรมของ Webster² อธิบายความหมายของคำสแลงว่าเป็นคำเฉพาะกลุ่ม เป็นภาษาไม่สุภาพ มีระยะเวลาใช้คำเหล่านี้ไม่นานก็จะหายไป หรือเปลี่ยนไปและเป็นคำเกิดใหม่ตลอดเวลา

พจนานุกรมของ Grolier³ อธิบายความหมายของคำสแลงว่า เป็นคำสร้างใหม่ มีระยะเวลาใช้ไม่นาน เป็นการใช้ภาษาเพื่อให้เกิดภาพพจน์ (Figure of Speech) เป็นคำที่ใช้กันเฉพาะกลุ่ม

พจนานุกรมคำเหมือน คำตรงข้าม⁴ อธิบายความหมายของคำสแลงว่า เป็นคำตลาดและเป็นภาษาที่ใช้เฉพาะกลุ่ม เฉพาะอาชีพใดอาชีพหนึ่ง หรือเป็นรหัสของขโมยหรือโจร

สอ เสถบุตร⁵ อธิบายความหมายของคำสแลงว่า คือคำที่ใช้กันทั่วไป แต่ไม่ถูกต้องตามหลักของภาษาและมักใช้กันชั่วระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น, คำตลาด,

¹ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. หน้า 1140.

²Webster, Noah LLD. (1975) *Webster's New Twentieth Century Dictionary*. P.21-37.

³The Grolier International Dictionary. (1984). *The Grolier International Dictionary*, Volumn Two. U.S.A. Grolier Incorporated. P.1214.

⁴วิทย์ เทียงบูรณธรรม. (2531). *พจนานุกรมคำเหมือนคำตรงข้าม*. หน้า 793.

⁵สอ เสถบุตร. (2524). *New Model English-Thai Dictionary*. หน้า 1357.

ถ้อยคำที่ใช้เข้าใจกันเฉพาะชนหมู่ใดหมู่หนึ่ง เช่น คำพูดแปลก ๆ ของนักเรียนและทหาร เป็นต้น

นอกจากพจนานุกรมที่ยกตัวอย่างข้างต้นแล้ว ยังมีผลงานตำราที่ให้ความหมายคำสแลงไว้ดังนี้

พะอบ โปษกฤษณะ⁶ กล่าวว่า คำสแลง คือคำที่ตั้งตามอารมณ์เด็กวัยรุ่น คำเหล่านี้เกิดขึ้นชั่วครั้งชั่วคราวแล้วก็หายไป เช่น เป็นไงเลย จี๊โก้ จมไปเลย กระดุกซัดมัน สะบัดช่อ ปิ้ง ฯลฯ

สมโรจน์ สวัสดิกุล ณ อยุธยา⁷ เรียกคำสแลงว่า “คำคะนอง” และกล่าวว่า คำสแลงเป็นภาษาปาก เป็นภาษาไม่เป็นแบบแผน แต่ไม่ใช่คำต่ำหรือคำหยาบ เป็นคำพิเศษเฉพาะกลุ่มที่สร้างขึ้นเพื่อให้มีคำแปลก ๆ สร้างความสนุกสนาน ระดับคำมีการเปลี่ยนแปลงตามกาลสมัย

สุดาพร ลักษณะนิยานวิน⁸ กล่าวว่า คำสแลงเกิดจากความรู้สึกเบื่อในการใช้คำซ้ำแล้วซ้ำอีก คำสแลงยังเป็นสมบัติของคนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด เพื่อแสดงความเป็นสมาชิกในกลุ่ม และมีระยะเวลาในการใช้คำสแลงไม่นาน

บุญยงค์ เกศเทศ⁹ กล่าวว่า คำสแลงเกิดขึ้นชั่วครั้งชั่วคราว เป็นภาษาพูดที่นิยมกันในบางหมู่คณะ บางกรณีก็ต้องพูดเพื่อให้ออกรส จึงพยายามสร้างรูปภาษาให้แปลกออกไป คำสแลงมักไม่ติดอยู่ในภาษานานนัก เมื่อคำหนึ่งหายตายไปก็มักนิยมคำใหม่ขึ้นแทน คำสแลงนั้นมีใช้กันมาทุกยุคทุกสมัย เช่น มัลล์ เดิ้ล หย่อย

สะเหล่อ ยากส์ ซ่าส์ บ็องส์ ฟุฟา เก้ากึ่งกึ่ง เซ็งระเบิด

Joos¹⁰ จัดคำสแลงอยู่ในวัจนลีลาแบบเป็นกันเอง (Casual Style) และกล่าวว่า เป็นลีลาภาษาที่ใช้กันในกลุ่มผู้ใกล้ชิดมีความสนิทสนมเป็นกันเองมาก อยู่ในกลุ่มสังคมเดียวกันและอยู่ในวัยเดียวกัน

ความหมายของ “คำสแลง” นอกจากได้กล่าวไว้ตามคำจำกัดความของพจนานุกรมฉบับต่าง ๆ และนักวิชาการข้างต้นแล้วยังมีนักวิชาการสนใจศึกษาวิจัยคำสแลงหลายคน ซึ่งคำสแลงที่ศึกษาก็เป็นคำที่ปรากฏตามสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ และนักวิชาการเหล่านี้ได้กล่าวถึงความหมายและคุณสมบัติของคำสแลงไว้ด้วย เช่น

ศรีจันทร์ วิชาตรง¹¹ ศึกษาวิเคราะห์ลักษณะภาษาไทยที่ใช้โฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวัน ระหว่างปี พ.ศ.2519 – 2521 สรุปได้ว่าคำสแลงเป็นส่วนหนึ่งของภาษาโฆษณา เช่น โฆษณาเครื่องเสียง

เครื่องรับแบบ “แยกส่วน” ที่ว่าดี ๆ

เห็นที่จะต้องซิดซ้าย ให้เคนวูด KR-6030 เสียแล้ว

ซิดซ้าย เป็นคำสแลงหมายความว่าพลิกท่างให้
สุชาดา เทวะผลิน¹² วิจัยคำสแลงในภาษาไทยจากหนังสือพิมพ์รายวัน งานวิจัยนี้ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของคำสแลงไว้ดังนี้

⁶พะอบ โปษกฤษณะ. (2541). *ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ. หน้า 69.

⁷สมโรจน์ สวัสดิกุล ณ อยุธยา. (2526). “ข้อคิดเห็นบางประการเกี่ยวกับภาษาไทย”. *สิ่งที่น่ารู้ในภาษาไทย*. หน้า 16

⁸สุดาพร ลักษณะนิยานวิน. (2525). “ภาษาศาสตร์กับครูสอนภาษา” ใน *ศาสตร์แห่งภาษา*. หน้า 40.

⁹บุญยงค์ เกศเทศ.(2532). *คำไทย*. หน้า 39.

¹⁰Joos Martin. (1961). *The Five Clocks*. pb.

¹¹ศรีจันทร์ วิชาตรง. (2524). *ศึกษาวิเคราะห์ลักษณะภาษาไทยที่ใช้โฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวัน ระหว่างปี พ.ศ.2519-2521*. หน้า 52.

¹²สุชาดา เทวะผลิน. (2531). *คำสแลงในภาษาไทยจากหนังสือพิมพ์รายวัน*. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต. หน้า 1.

1. เป็นภาษาที่จัดอยู่ในระดับต่ำกว่ามาตรฐาน และไม่เป็นที่ยอมรับในการใช้อย่างเป็นทางการ เป็นภาษาที่ไม่ปรากฏหรืออาจปรากฏในพจนานุกรมแต่ระบุว่า เป็นภาษาปาก

2. เป็นคำที่ให้ความความหมายเชิงอารมณ์ (Affective Meaning) ที่ช่วยบอกความมีชีวิตชีวา ตกชบซ้น หรือให้ภาพพจน์ใหม่ ทำให้ภาษามีพลังขึ้น

3. เป็นคำที่มีระยะเวลาไม่นาน มักเลิกใช้ไป เพราะหมดความนิยม หรือมีการยอมรับจนเป็นภาษา มาตรฐาน

4. เป็นภาษาที่ใช้เฉพาะกลุ่มและกลุ่มนี้อาจจะเป็นกลุ่มเล็กหรือใหญ่ก็ได้ และเป็นกลุ่มที่สมาชิกของกลุ่มมีความใกล้ชิดกัน

นันทา อาจแย้มสรวล¹³ ศึกษาลักษณะภาษา ในวารสารเพื่อการท่องเที่ยว ปี พ.ศ.2524 สรุปว่า คำสแลงเป็นคำที่ใช้สื่อสารและเข้าใจกันเฉพาะกลุ่มบุคคลใดกลุ่มบุคคลหนึ่งในช่วงระยะเวลาหนึ่ง และเป็นคำที่ไม่ใช้ในภาษาที่เป็นทางการ

ศักดิ์สิทธิ์ ลิมกุลาคมน์¹⁴ ศึกษาพฤติกรรมการใช้คำ ในภาษาโฆษณาภาษาไทย ทางโทรทัศน์ และนิตยสารไทย สรุปว่า คำสแลงคือ คำที่ให้ความหมายเชิงอารมณ์ เป็นคำที่มีลักษณะหรือการใช้ผิดไปจากปกติ

นอกจากพจนานุกรม ตำรา และงานวิจัย บางเรื่องที่ได้กล่าวถึงคำสแลงดังกล่าวแล้ว ในการประชุมระดับชาติยังมีการกล่าวถึงคำสแลงด้วย เช่น สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ¹⁵ มีรายงานผลการสัมมนาภาษาไทยกับสังคมไทย ซึ่งกล่าวถึงคำสแลงว่า

เป็นสำนวนเฉพาะสมัยที่เป็นที่รู้จักกันในยุคหนึ่งสมัยหนึ่งแล้วก็เสื่อมคลายหายไป ในตำราภาษาไทยของ พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร) เรียกคำชนิดนี้ว่า “คำคะนอง” ในปัจจุบันนี้มีการใช้คำสแลงหลายคำที่เป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย แต่มีความหมายเป็นที่เข้าใจกันในหมู่มชนรุ่นใหม่ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคำอุทาน หรือเป็นคำคุณศัพท์ อาทิ คำว่า กระจอก เซย เบี้ยว ซักดาบ แสบ สะบิม โดดรม ฯลฯ

โดยสรุปภาษาสแลง คำสแลง หรือคำคะนอง (Slang) คือถ้อยคำ สำนวน หรือภาษาพูดที่ใช้สร้างความเข้าใจเฉพาะกลุ่มซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในวัยหนุ่มสาว เป็นภาษาที่สร้างขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาไม่สุภาพ เป็นภาษาไม่เป็นแบบแผน แต่ไม่ใช่คำหยาบหรือคำต่ำ แต่เป็นคำพิเศษที่สร้างขึ้นเพื่อให้เกิดคำแปลก ๆ ผิดไปจากปกติทั้งด้านเสียง รูปคำ และความหมายเป็น ภาษาที่ไม่ปรากฏในพจนานุกรม หรือปรากฏในพจนานุกรมแต่ระบุว่า เป็นภาษาปาก คำสแลงมีระยะเวลาการใช้ไม่นานก็จะสูญหายไปเพราะหมดความนิยม

จากลักษณะเฉพาะและความสำคัญของภาษา สแลง คำสแลงหรือคำคะนอง ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ได้ทำให้ผู้เขียนสนใจศึกษาภาษาชนิดนี้ โดยเฉพาะเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มวัยรุ่น และสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และคอมพิวเตอร์ ในช่วงปี 2540 – 2545 แล้วนำมาวิเคราะห์ประเภท การสร้าง ที่มาและความหมายของคำสแลง ดังที่ผู้เขียนจะได้กล่าวถึงอันดับต่อไป

¹³นันทา อาจแย้มสรวล. (2531). การศึกษาลักษณะภาษาในวารสารเพื่อการท่องเที่ยว ปี พ.ศ.2524. หน้า 40-41.

¹⁴ศักดิ์สิทธิ์ ลิมกุลาคมน์. (2534). กลวิธีการใช้คำในภาษาโฆษณาภาษาไทยทางโทรทัศน์ และนิตยสารไทย. หน้า 20-21.

¹⁵สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ. (2527). รายงานผลการสัมมนา : ภาษาไทยกับสังคมไทย หน้า 309.

อนึ่งภาษาในลักษณะสแลงดังที่กล่าวมานั้นมีคำใช้เรียกอยู่หลายคำ เช่น ภาษาสแลง คำสแลง หรือคำคะนอง เป็นต้น ซึ่งต่อไปนี้ผู้เขียนจะใช้ว่า “คำสแลง” เพียงคำเดียว

1. ประเภทและชนิดของคำสแลง

จากการวิเคราะห์ข้อมูล¹⁶ คำสแลงที่ปรากฏจากกลุ่มวัยรุ่นและสื่อต่าง ๆ ในช่วงปี 2540 – 2545 ผู้เขียนพบว่าคำสแลงมีหลายประเภท หลายชนิด ดังต่อไปนี้

1.1 ประเภทของคำสแลง

คำสแลงสามารถจำแนกได้ 3 ประเภท คือ **คำสแลงแท้ คำสแลงเทียม และคำสแลงลักษณะประสม** คำสแลงแต่ละประเภทมีลักษณะแตกต่างกัน กล่าวคือ

1.1.1 **คำสแลงแท้** หมายถึง คำสแลงที่ถูกกำหนดเสียงและความหมายขึ้นใหม่ อาจมีเค้าของเสียงและความหมายจากคำที่มีอยู่เดิมก็ได้ เช่น

ข้าว เป็นคำสแลงที่กำหนดเสียงใหม่โดยเปลี่ยนเสียงพยัญชนะต้นและเสียงวรรณยุกต์จากคำเดิม “สาว” ซึ่งมีเค้าของเสียงเดิมแต่มีความหมายต่างจากเดิม คือ หมายถึงผู้ชายกะเทยที่มีพฤติกรรมแสดงตนว่าเป็นหญิงไม่ใช่ชาย ดังตัวอย่างประโยค “สมศักดิ์เป็นข้าวนะ”

นุย เป็นคำสแลงที่กำหนดเสียงใหม่และความหมายใหม่ ซึ่งมีความหมายว่า ตั้งใจทำ ดังตัวอย่างประโยค “นุชเธอต้องนุยประโยคนี่ให้ได้นะ”

1.1.2 **คำสแลงเทียม** หมายถึง คำสแลงที่นำคำซึ่งมีอยู่ในภาษามาใช้ในความหมายใหม่ อาจเป็นความหมายเชิงอุปมา หรือความหมายต่างจากเดิม โดยสิ้นเชิง หรือใช้ในหน้าที่ซึ่งกำหนดขึ้นใหม่ เช่น

แหมม เป็นคำสแลงที่นำคำซึ่งมีอยู่ในภาษามาใช้ในความหมายเชิงอุปมาโดยนำลักษณะแหมมที่มัดเป็นเปลาะอ้วนกลมเป็นปล้อง ใช้ในเชิงความเปรียบลักษณะรูปร่างคนอ้วนเตี้ย ดังตัวอย่างประโยค “ยายแหมมเดินมานานแล้ว”

เกาเหลา เป็นคำสแลงที่นำมาจากคำเดิมคือ “เกาเหลา” ซึ่งเรียกถ้วยเตี้ยที่ไม่ใส่เส้น ไม่ต้องการกินเส้น สังคมวัยรุ่นได้นำคำนี้มาใช้ความหมายไม่กินเส้นคือไม่ชอบกัน, เข้ากันไม่ได้ ดังตัวอย่างประโยค “สมชายเกาเหลากับเพื่อน”

1.1.3 **คำสแลงลักษณะประสม** หมายถึง คำสแลงที่ตัดพยางค์หรือประสมคำระหว่างคำสแลงแท้กับคำสแลงเทียม เช่น

กะ เป็นคำสแลงที่ตัดคำจากคำเดิม “กะเทย” เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์เพื่อสื่อความหมายทางอารมณ์ ดังตัวอย่างประโยค “โอย ! นิ่งห่มเป็นกะเหมือนเรา”

สะมะนะแฮป เป็นคำสแลงที่ประสมระหว่างคำสแลงแท้คือ “สะมะนะ” กับ คำสแลงเทียมคือ “แฮป” มาจากคำเดิม “Happy” หมายถึง สุข, ความสุข ตัดเสียงพยางค์ท้าย “py” แต่ยังคงเค้าความหมายเดิมอยู่ คือ “สะมะแฮป” แปลว่า ความสุข ดังตัวอย่างประโยค “ลูซาดากินข้าวกะแฟนสะมะนะแฮป”

¹⁶ คำสแลงที่ผู้เขียนรวบรวมในปี พ.ศ.2540-2545 ผู้เขียนรวบรวมได้ทั้งหมด 374 คำ และได้้นำคำสแลงทุกคำมาวิเคราะห์ประเภท ชนิด การสร้างคำ และความหมายของคำสแลงไว้ในเอกสาร “คำสแลง” ที่พิมพ์เป็นรูปเล่มและมอบให้ห้องสมุดต่าง ๆ ได้แก่ หอสมุดแห่งชาติ หอสมุดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศูนย์วิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นต้น

2. การจำแนกชนิดของคำสแลง

คำสแลงแต่ละประเภทคือ คำสแลงแท้ คำสแลงเทียม และคำสแลงลักษณะประสม ดังที่กล่าวมานั้น แต่ละประเภทสามารถจำแนกออกเป็นชนิดย่อย ๆ ตามหน้าที่ของคำได้ดังต่อไปนี้

2.1 ชนิดของคำสแลงแท้ จำแนกตามหน้าที่ของคำและการปรากฏในตำแหน่งประโยค มีดังนี้

2.1.1 คำนาม เช่น ข้าว ป๊อพ เก๊กซง ซิ่งฉ่อง ตะเนี้ยว มูเตลู ตัวอย่าง

นั่งแดงนั่นก็เป็นข้าวเหมือนกันกะเรา

โธ่ ! ที่แท้ก็พวกเก๊กซงด้วยกัน

ยายตะเนี้ยวปืมเป็นแผ่นกะยายจอย

2.1.2 คำสรรพนาม จากข้อมูลพบเพียง 1 คำ คือ แม่ง ตัวอย่าง

แม่ง . . . มาเน่ซี (สรรพนามบุรุษที่ 2)

มึงบอกแม่งทำไมวะ (สรรพนามบุรุษที่ 3)

2.1.3 คำกริยา เช่น มีว ดิงนั่ง เหวอ เซอเว่อ อิปเป๊ะอิปบิ่ง ตัวอย่าง

จิบเธอช่างมีวจริง ๆ

ใคร ๆ ก็รู้ว่าคักดีกะชายดิงนั่งกัน

ฉันเหวอเซอเว่อมากที่เธอทำอย่างนี้

เราขออิปเป๊ะอิปบิ่ง 2 นาที

2.1.4 คำวิเศษณ์ เช่น อืม สะแต่ว สะปุยตุ่ย ตัวอย่าง

เอไปทำอะไรมาอืมขึ้นนะ

งานวันเกิดยัยจุ่มสะแต่วมากเลย

ไม่เจอดังนานสะปุยตุ่ยมากนะ

2.1.5 คำอุทาน จากข้อมูลมี 2 คำ คือ แม่งเอ๊ย แม่งไวย ตัวอย่าง

แม่งเอ๊ย ! ไม่บอกก่อนนะ

แม่งไวย ! หนวกหูมาก

2.2 ชนิดของคำสแลงเทียม จำแนกตามหน้าที่ของคำและการปรากฏในตำแหน่งประโยค มีดังนี้

2.2.1 คำนาม เช่น แหนม ม่ามา ทูอินวัน หัวเห็ด ตัวอย่าง

ยายแหนม เดินมานั้นแล้ว

ผมยายจอยเป็นม่ามา

วัฒน์เป็นทูอินวันนะจะบอกให้

วิชาเป็นหัวเห็ดไม่ฟังใคร

2.2.2 คำสรรพนาม เช่น (อี) เห็ดสด (อี) กระชู้ ตัวอย่าง

(อี) เห็ดสด มาแย่งแฟนกู (สรรพนามบุรุษที่ 2)

(อี) กระชู้ เดินมาโน่น (สรรพนามบุรุษที่ 2)

2.2.3 คำกริยา เช่น ต่อย ขอเบียร์ ลอยกระทง หนีบโจ๊ะ ตัวอย่าง

สมควรต่อยสมชายที่ห้องพัก

หยุด ! ฉันทขอเบียร์เรื่องเมื่อวานบ้าง

หนุ่มกับแจ่มลอยกระทงกันเรียบร้อยไปแล้ว

2.2.4 คำวิเศษณ์ เช่น ตุ่ม บูริน สวิง กิ่งประมาณนั้น ตัวอย่าง

หน้าอกแจ๋ดานตุ่มจิงเลย

ว่าไง ! ไ้บูรินหยุดกินได้ยัง

งานวันเกิดแจ่มพวกเราสวิงกิ่งน่าดู

ฉันทกะไปเชียงใหม่ประมาณนั้น

2.2.5 คำสันธาน จากข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มี 2 คำ คือ แบบว่า ประมาณว่าตัวอย่าง

แบบว่าผมไม่ค่อยชอบดื่มเบียร์

ประมาณว่าผมต้องออกค่าใช้จ่ายเอง

2.2.6 คำอุทาน จากข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มี 2 คำ คือ ให้ตายเถอะโรบิน และ ออกอีแป้นแล่น ลึกเข้าตึกแขก ตัวอย่าง

ให้ตายเถอะโรบิน ! เงินเกลี้ยงเลย

ออกอีแป้นแล่นลึกเข้าตึกแขก ! ไม่คิดว่าฝันจะเป็นจริง

2.3 ชนิดของคำสแลงลักษณะประสม จำแนกตามหน้าที่ของคำและการปรากฏในตำแหน่งประโยคมีดังนี้

2.3.1 คำนาม เช่น โบ หยามโฮ
โม้ตالا สะมะนะแฮบ ตัวอย่าง

เจ้โบใส่เสื้อแม่มา

โม้ตالاเดินมาแล้ว

วันนี้ไปหยามโฮดีกว่า

โอ๊ย ! กินข้าวกับแฟนสะมะนะแฮบ

2.3.2 คำสรรพนามและคำอุทาน จากข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้มี 1 คำ คือ อีแควด ตัวอย่าง

อีแควด ทำตัวน่าเกลียดจริง ๆ

(สรรพนามบุรุษที่ 2)

อีแควดเอ๊ย ! ตกใจหมด (คำอุทาน)

2.3.3 คำกริยา จากข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้มี 5 คำ คือ แด๊ะ แซท บิวท์ เฟิร์ม มีพาว ตัวอย่าง
ทำตัวแด๊ะจัง

ฉันได้แฟนโดยแซทเข้าเน็ต

ก่อนเข้าลัษณ์ภษณ์ขอบิวท์ก่อน

ฉันขอเฟิร์มเรื่องบ้าน

แกมีพาวในวงการเพลงนะ

2.3.4 คำวิเศษณ์ จากข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้มี 6 คำ คือ ก็อบ เจ็ด แจ่ม เซวล์ เซอร์ ล้า ตัวอย่าง

กระเป๋าชองก็อบหนะไม่ใช่ของจริง

งานมดเจ็ดอย่าบอกใคร

อ้อยท่าทางแจ่มจัง

ทาทาเป็นคนเซวล์ไม่เชื่อใครหรอก

ฉันชอบเหมียวแต่งตัวเซอร์ดีจัง

ภาแต่งตัวล้าสุดยอด

3. การสร้างคำสแลง โดยทั่วไปแล้วกลุ่มสังคมสร้างคำสแลงเพื่อให้ความหมายทางอารมณ์ เพื่อให้มี

คำแปลก ๆ ใหม่ ๆ ที่สร้างอารมณ์สนุกสนาน และในการสร้างคำสแลงขึ้นใช้นั้น นอกจากจะสร้างขึ้นโดยวิธีกำหนดเสียงและความหมายขึ้นใหม่ ซึ่งอาจมีคำของเสียงและความหมายของคำเดิมอยู่ก็ได้ เรียกว่า **คำสแลงแท้** หรือสร้างขึ้นโดยนำคำที่มีอยู่ในภาษาให้ความหมายใหม่ รวมทั้งอาจใช้ในหน้าที่ซึ่งกำหนดขึ้นใหม่เรียกเรียกว่า **คำสแลงเทียม** หรือสร้างขึ้นโดยตัดพยางค์หรือประสมระหว่างคำสแลงแท้กับ**คำสแลงเทียม**ที่เรียกว่า **คำสแลงลักษณะประสม** แล้วจากข้อมูลยังแสดงให้เห็นว่ามีการสร้าง**คำสแลงในลักษณะของคำประสม** คำซ้ำ วลี และสร้างขึ้นในลักษณะของประโยค ซึ่งการสร้างคำในลักษณะนี้จะพบว่าเกิดขึ้นกับ**คำสแลงเทียม**เท่านั้น ไม่พบใน**คำสแลงแท้**และ**คำสแลงลักษณะประสม** ดังรายละเอียดดังนี้

3.1 การสร้างคำสแลงเทียมลักษณะคำประสม หมายถึงการนำสแลงเทียมที่มีความหมาย 2 คำมาประสมกัน ทำให้เกิดความหมายใหม่ จากข้อมูลทั้งหมดพบว่าคำสแลงเทียมลักษณะคำประสมสร้างขึ้นใหม่โดยใช้คำต่างกัน ดังนี้

3.1.1 คำสแลงเทียมลักษณะคำประสมที่เกิดจากคำไทย + คำไทย เช่น ซุนแผน นิ่งหล่อน้ำนางมาร ชาวเกาะ ชาวสีม่วง ผีขนุน ผีมะขาม กะเทยควาย ท หอยมด หนู่นุ่น ฯลฯ

3.1.2 คำสแลงเทียมลักษณะคำประสมที่เกิดจากคำไทย + คำต่างประเทศ เช่น แदन ฮวน นางฟ้าออนไลน์ เสือโบ เพื่อนเทค ฯลฯ

3.2 การสร้างคำสแลงเทียมลักษณะคำซ้ำ หมายถึงคำสแลงเทียมที่เกิดจากการนำคำแต่ละคำมาซ้ำเสียง จากข้อมูลทั้งหมดพบว่าคำสแลงเทียมลักษณะคำซ้ำมีเพียงชนิดเดียวคือ ซ้ำเสียง 2 ครั้ง จากข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้มี 2 คำ คือ จอก ๆ ๊ิบ ๆ เด็ก ๆ

3.3 การสร้างคำสแลงเทียมลักษณะวลี หมายถึง การนำคำสแลงเทียมมาวางเรียงกันเป็นกลุ่มคำที่ได้ความหมาย แต่ไม่เป็นรูปประโยคว่าใคร ทำอะไร จากข้อมูลทั้งหมดพบว่า คำสแลงเทียมลักษณะกลุ่มคำมีทั้งที่เป็นนามวลี กริยาวลี และวิเศษณ์วลี ซึ่งการจำแนกชนิดของวลีนี้มิได้จำแนกตามคำต้นของวลี แต่จำแนกตามหน้าที่ของคำสแลง เช่น ถ้วยถึงกะละมังชวด ไม่จัดเป็นนามวลี ตามคำต้นแต่จัดเป็นวิเศษณ์วลี เพราะทำหน้าที่เป็นวิเศษณ์

3.3.1 คำสแลงเทียมลักษณะนามวลี เช่น ท้อง 3 เดือน ก็พาในร่ม รอยหยักในสมองนี้หงับขยับแตก สายเดี่ยวเคี้ยวหมาก ฯลฯ

3.3.2 คำสแลงเทียมลักษณะกริยาวลี เช่น ล้างท่อ ล้างดับ เป็นไขเลือดออก อยู่บ้านที่ 1 ปากซอยที่ 7 ฯลฯ

3.3.3 คำสแลงเทียมลักษณะวิเศษณ์วลี เช่น สวยใสไร้สติ เรื่องซั่มด สมองหมาปัญญาควาย ฯลฯ

3.4 การสร้างคำสแลงเทียมลักษณะประโยค หมายถึง การนำคำสแลงเทียมมาเรียบเรียงให้ได้เนื้อความชัดเจนสมบูรณ์ คือ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 องค์ประกอบ คือ ภาคประธาน และภาคแสดง เช่น กระเป๋ารั่ว หาร้องไห้ ไข่ดาวถูกตะหลิวตบ เต่าเรียกแม่ เม็ดแมงลักไม่พองน้ำ สมองไม่มีรอยหยัก ฯลฯ

การสร้างคำสแลงมีวิธีการที่หลากหลาย คำสแลงโดยทั่วไปเป็นคำที่เปลี่ยนแปลงได้เร็ว คือ ใช้กันอยู่ในเวลาสั้น ๆ และจะสูญหายไปแล้วก็สร้างกันขึ้นมาใหม่อีกตามความเปลี่ยนแปลงของสังคมและวัฒนธรรมที่เปลี่ยนไป แต่วิธีการสร้างคำสแลงเหล่านี้ก็อยู่ในกรอบของวิธีการสร้างคำขึ้นในภาษาทั้งสิ้น

4. ที่มาและความหมายของคำสแลง คำสแลงที่ใช้กันอยู่ก็ย่อมมีที่มาและความหมาย ในส่วนที่มาของคำสแลงบางคำสามารถบอกได้ชัดเจน บางคำพอจะสันนิษฐานได้ ส่วนบางคำไม่ทราบที่มาแน่ชัด และในบทความนี้ผู้เขียนยกคำสแลงเป็นตัวอย่งบางส่วนเท่านั้น เพื่อให้เห็นแนวทางการวิเคราะห์ที่ที่มาและความหมายของคำสแลงเช่น

กระดุย เป็นคำกริยา หมายถึง จับผู้ชาย
ที่มา ไม่ทราบที่มาแน่ชัด ใช้ในหมู่ผู้ชายกะเทยเป็นคำมุขลสองพยางค์
ตัวอย่าง วันนี้ฉันเห็นหนุ่มกระดุยแมน

กระเทียม เป็นคำนาม หมายถึง กะเทย
ที่มา น่าจะมาจาก “เทียม” ซึ่งมีความหมายว่า “ไม่แท้” เดิมพยางค์หน้า

เป็น “กระเทียม” เป็นความหมายกว้างออก

ตัวอย่าง พวกกระเทียมเดินสวยมาก เป็นคำวิเศษณ์ หมายถึง เลียนแบบ
ที่มา มาจากภาษาอังกฤษ copy แปลว่า ลอกแบบ ตัดเสียงพยางค์ท้ายเพิ่มเสียงวรรณยุกต์

ตัวอย่าง : กระเป๋ากงกอบหนะ ไม่ใช่ของจริง

กะเทยควาย เป็นคำนาม หมายถึง ผู้ชายกะเทยที่มีรูปร่างใหญ่โตไม่น่าดูและไม่ฉลาด

ที่มา มาจากการประสมคำระหว่าง “กะเทย” กับ “ควาย” เกิดความหมายใหม่ที่ยังคงเค้าความหมายเดิมและโยงความหมายรูปลักษณะของ “ควาย” สัตว์ตัวใหญ่และความหมายโดยนัย

	แปลว่า “โง่ไม่ฉลาด” เป็นความเปรียบ ผู้ชายกะเทยที่มีรูปร่างใหญ่ไม่น่าดู และไม่ฉลาด		
	ตัวอย่าง : ลันต์กะเทยควาย ประจำกลุ่ม		
กีฬาในร่ม	เป็นคำนามหมายถึง การร่วมประเวณี ที่มา มาจากคำศัพท์กีฬา หมายถึง กีฬา ที่เล่นในร่มหรือ indoor เป็นกลุ่มคำ ความหมายกว้างออกเป็นการรวม ประเวณี	โชัย	ที่มา น่าจะมาจากความหมาย “ซ่า” คำสแลงเดิม หมายถึง ไม่กลัวใคร สร้าง กลุ่มคำโดยใช้ภาษาเพื่อให้เกิด ภาพพจน์เป็นความหมายกว้างออก
	ตัวอย่าง : เมื่อคืนดอมไม่กลับบ้าน มั่วเล่นกีฬาในร่ม		ตัวอย่าง : ดูเอาละกัน ผมซ่าไม่ซ้าก็ เยี่ยวเป็นฟองละกัน
ชนสแตนอัพ	เป็นคำกริยา หมายถึง อากาการชนลูก ที่มา มาจากการประสมคำไทย “ชน” กับคำภาษาอังกฤษ “Stand up” แปล ว่า ลูกขึ้น		เป็นคำกริยา หมายถึง กิน, กินอย่าง เอร็ดอร่อย
	ตัวอย่าง : น่ากลัวจังดูชิชนสแตนอัพ		ที่มา มาจากภาษาเขมร “ไสย” แปล ว่า ตีมันกัน เปลี่ยนพยัญชนะต้นแต่ยัง คงความหมายเดิม
ขอเบียร์	เป็นคำกริยา หมายถึง ขอเล่า, ขอคุย ที่มา มาจากการประสมคำไทย “ขอ” กับคำภาษาอังกฤษ “Beer” แปลว่า น้ำเมา โยงความหมายเข้ากับการออก เสียงคำพ้องเสียง “เล่า” กับ “เหล้า”	เดือหล่า	ตัวอย่าง : ใครจะโชัยบะหมี่บ้าง เห็นโชัยแล้วอยากกินบ้าง
	ตัวอย่าง : หยุด ! ฉันทขอเบียร์เรื่อง เมื่อวานบ้าง		เป็นคำกริยา หมายถึง ไม่พันยุค, ไม่ทันสมัย
ของจู	เป็นคำกริยา หมายถึง ปรนเปรอ ที่มา ไม่ทราบที่มาแน่ชัด เป็นคำที่ใช้ กันในหมู่ผู้ชายกะเทย เป็นคำมูล สองพยางค์		ที่มา มาจากเสียง “เดือ, เดือหล่า” คำ ประติชญาวิเศษณ์ประกอบท้าย ประโยคของคนชนบท “ไปไหนเดือ” นำ ความหมายมาเปรียบเทียบว่าเป็น “คน บ้านนอกไม่ทันสมัย”
	ตัวอย่าง : นั่งคักดีไปของจูกับหนุ่ม		ตัวอย่าง : ยายเหมียวเดือหล่าจริง ๆ เลย ได้หน้าลิมหลัง เป็นคำนาม หมายถึง ถึงผู้ชายที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ
ซ่าไม่ซ้าก็เยี่ยวเป็นฟอง	เป็นคำกริยาหมายถึงไม่เกรง กลัวผู้ใด		ที่มา มาจากสำนวน “ได้หน้าลิมหลัง” หมายถึง ผู้ที่หลงลืมง่าย เป็นคำ สแลง ชนิดกลุ่มคำความหมายกว้างออกหมายถึง ถึง ผู้ชายที่แต่เดิมมีพฤติกรรม เบี่ยง เบนทางเพศ แต่เมื่อพบหญิงสาวก็ลืมนึก ชายคนรักโดยสนิท
			ตัวอย่าง : ไม่อยากพูดถึงสูตรเซ็กซี่ พวกได้หน้าลิมหลัง

<p>ดิงนัง เป็นคำกริยา หมายถึง มีเพศสัมพันธ์</p> <p>ที่มา มาจากเพลงลูกทุ่งที่มีชื่อเสียงของนักร้อง รุ่ง สุริยา ชื่อเพลง “ดิงนัง” ซึ่งเดิมเสียงดิงนังเป็นคำเลียนเสียงธรรมชาติการตีกลองโทน แต่ในเพลงสื่อ ความหมายนัย หมายถึงมีเพศสัมพันธ์ ปัจจุบันความหมายสื่อกันในกลุ่มรักร่วมเพศ</p> <p>ตัวอย่าง : ใคร ๆ ก็รู้ว่าศักดิ์กับชายดิงนัง</p>	<p>ลวยกระทง เป็นคำกริยา หมายถึง มีเพศสัมพันธ์</p> <p>ที่มา น่าจะมาจากการวิจัยกิจกรรมในงานลวยกระทงว่าหลังจากลวยกระทงแล้วหนุ่มสาวหลายคู่มีเพศสัมพันธ์ด้วยบรรยากาศในคืนวันเพ็ญเดือนสิบสอง</p> <p>ตัวอย่าง : หนุ่มกับแจ่มลวยกระทงกันเรียบร้อยไปแล้ว</p>
<p>ถั่วถั่งกะละมังขวด เป็นคำวิเศษณ์ หมายถึง ธรรมดาไม่เด่น</p> <p>ที่มา น่าจะมาจากความหมายของภาษาเหนือที่เป็นของตลาดพื้น ๆ มาได้ทั่วไปไม่มีลักษณะเด่นพิเศษ เป็นกลุ่มคำไยงความหมายเป็นธรรมดาไม่เด่น</p> <p>ตัวอย่าง : ของขวัญชิ้นนี้ถั่วถั่งกะละมังขวด ฉันทไม่สน</p>	<p>สายเดี่ยวเคี้ยวหมาก เป็นคำนาม หมายถึง หญิงสูงอายุแต่แต่งตัวเป็นเด็กวัยรุ่น</p> <p>ที่มา มาจากแฟชั่นสาววัยรุ่นในฤดูร้อนที่จะสวมเสื้อคอลึกเป็นรูปสี่เหลี่ยมมีสายเล็ก ๆ เป็นหูพาดไหล่ยึดส่วนหน้ากับส่วนหลัง เรียกกันทั่ว ๆ ไปว่า “สายเดี่ยว” เดิมพยางค์ ทำย 2 พยางค์ “เคี้ยวหมาก” มีความหมายโดยนัยหมายถึง ผู้สูงอายุ เป็นกลุ่มคำแสดงความเปรียบผู้หญิงสูงอายุที่แต่งตัวเป็นเด็กสาววัยรุ่น</p> <p>ตัวอย่าง : ดูบ้างทำตัวเป็นสายเดี่ยวเคี้ยวหมาก</p>
<p>นึ่งหลับขยับแตก เป็นคำนาม หมายถึง คนไร้ประโยชน์</p> <p>ที่มา ไม่ทราบที่มาแน่ชัด เป็นกลุ่มคำที่คล้องจองและให้ความหมายชัดเจน เกิดภาพพจน์และเป็นภาษาที่มีพลังคำ</p> <p>ตัวอย่าง : วัน ๆ ฉันทเห็นแกนนึ่งหลับขยับแตก จนจะอ้วกแล้ว</p>	<p>หอยมด เป็นคำวิเศษณ์ หมายถึง เล็กมาก</p> <p>ที่มา มาจากคำสแลงเดิม “หอย” หมายถึง อวัยวะเพศหญิง ประสมกับ “มด” แมลง ตัวเล็ก เป็นความเปรียบให้เกิดภาพพจน์ถึงสิ่งต่าง ๆ ที่มีขนาดเล็กมาก</p> <p>ตัวอย่าง : โอ๊ย ! ให้ขนมเท่าหอยมด</p>
<p>ผีขนุน เป็นคำนาม หมายถึง หญิงขายบริการทางเพศ</p> <p>ที่มา มาจากบริเวณคลองหลอดซึ่งริมคลองปลูกต้นขนุนไว้เรียงราย เวลา กลางคืนประมาณ 4-5 ทุ่ม จะมีผู้หญิงยืนอยู่ใต้ต้นขนุนเพื่อเสนอขาย</p>	

ข้อมูลข้างต้นเป็นเพียงตัวอย่างที่คัดจากข้อมูลทั้งหมด ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดพบว่า ที่มาของคำสแลงมีทั้งที่ทราบแน่ชัด สามารถสันนิษฐานได้และไม่ทราบแน่ชัด ส่วนความหมายพบว่า คำสแลงมีความหมายกว้างออก คือ คำสแลง 1 คำ จะมีความหมายหลายความหมายเช่น ได้หน้าลิมหลัง แต่เดิมเป็นสำนวน หมายถึง คนที่ลืมนาย ใช้เป็นคำสแลงในความหมายว่า ชายที่เคยมีพฤติกรรมรักร่วมเพศแล้วมาเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นชายแท้ที่มีคนรักหรือภรรยาเป็นหญิง

บทสรุป

คำสแลงหรือคำคะนองคือ ถ้อยคำหรือภาษาพูดที่สร้างขึ้นเพื่อสื่อความเฉพาะกลุ่มคำสแลงมีระยะเวลาในการใช้ไม่นานก็จะสูญหายไป หรือบางคำอาจใช้ชื่อยาวจนกลายเป็นภาษามาตรฐานในที่สุด คำสแลงคงมีใช้ในภาษามาทุกยุคทุกสมัยดังที่ปรากฏอยู่ในตำราภาษาไทยของพระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร) ท่านเรียกคำชนิดนี้ว่า “คำคะนอง”¹⁷

จากข้อมูลคำสแลงที่ปรากฏในช่วงปี 2540-2545 สามารถจัดประเภทคำสแลงออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ **คำสแลงแท้** **คำสแลงเทียม** และ **คำสแลงลักษณะประสม** เมื่อนำคำสแลงทั้ง 3 ประเภทมาจำแนกเป็นชนิดตามหน้าที่ของคำจะได้คำสแลงที่เป็นคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำสันธาน และคำอุทาน

คำสแลงประเภท**คำสแลงเทียม**มีวิธีการสร้างที่หลากหลายคือการสร้าง**คำสแลงเทียมลักษณะคำ**

ประสม คำซ้ำ วลี และประโยค ซึ่งการสร้างคำสแลงด้วยวิธีเหล่านี้ ไม่พบในคำสแลงแท้ และคำสแลงลักษณะประสม

การสร้างคำสแลง นอกจากจะใช้วิธีการดังกล่าวมาแล้วนั้น ยังมีวิธีปลีกย่อยอีก เช่น

- 1) การเปลี่ยนเสียงพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ เช่น ช้าว ชาร์ว
- 2) การตัดพยางค์แล้วเปลี่ยนเสียงพยัญชนะและเสียงวรรณยุกต์ เช่น ตีบ โบ
- 3) การกลายเสียงคำ เช่น ตะแลดเต็ดแต่แพล่ม
- 4) การประสมเสียงพยัญชนะเสียงสระและเสียงวรรณยุกต์ เช่น แม่งเง็ง)
- 5) การย่อคำ เช่น ป็อพ จีบี
- 6) การทับศัพท์คำต่างประเทศ เช่น โชัย เบบี
- 7) การสร้างคำสแลงใหม่ เช่น มูเตรุ กระดู้ย
- 8) การสร้างคำสแลงใหม่ด้วยอิทธิพลของสื่อต่าง ๆ (นวนิยาย ละคร ภาพยนตร์ โฆษณา) เช่น พ่อปลาไหล หน่อมแน้ม
- 9) การสร้างคำสแลงใหม่จากพฤติกรรมเด่นหรือบุคลิกของตัวละครในวรรณคดี นวนิยาย หรือภาพยนตร์ เช่น ขุนแผน เต่าทารก
- 10) การสร้างคำสแลงโดยการพวนคำ เช่น ญาติจะเรี่ยว แอร์ก็
- 11) การสร้างคำสแลงโดยใช้ปรากฏการณ์ทางสังคม เช่น ฝิมะขาม น้องดุ่ม
- 12) การสร้างคำสแลงโดยเพิ่มความหมายให้กับคำเดิม เช่น หอย น้อง

¹⁷พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร). (2515). *ภาษาไทย*.

เมื่อวิเคราะห์เหตุผลของการเกิดคำสแลงพบว่ามีหลายสาเหตุ เช่น

- 1) เพื่อหลีกเลี่ยงคำต้องห้าม เช่น ดิงนัง กีฬาในร่ม
- 2) เพื่อสื่อความหมายเฉพาะกลุ่มที่มีพฤติกรรมเช่นเดียวกัน เช่น เสือใบ ชาวสีม่วง
- 3) เพื่อให้เกิดภาพพจน์ เช่น หอยมด ปาหั่ว ฆาตกร ปาหั่วควายมีน 9) หลับขยับแตก
- 4) เพื่อใช้เสียงสื่ออารมณ์ เช่น เด็ดสระระตีสระมะนะแฮป

เมื่อวิเคราะห์ที่มาของคำสแลงพบว่า มีทั้งคำสแลงที่ทราบที่มา พอจะสันนิษฐานได้ และไม่ทราบที่มา เช่น

คำสแลงที่ทราบที่มา

- **เก็ท** มาจากภาษาอังกฤษ “get”
- **ญอปอ** มาจากการย่อคำ “ญี่ปุ่น”

คำสแลงที่พอจะสันนิษฐานได้

- **โก๊ะ** น่าจะมาจากดาราตลกที่ไว้ผม “โก๊ะ”

และชอบแสดงบทตลกข่มขำแล้วตีหน้าชื่อ ๆ

- **ตีบ** น่าจะมาจากคำเดิม “กระต๊อบ” ตัดพยางค์หน้าเหลือ “ตีบ” เปลี่ยนเสียงพยัญชนะต้นและเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์

คำสแลงที่ไม่ทราบที่มา

- **ซั่ว**
- **จืด**

เมื่อวิเคราะห์ความหมายของคำสแลงพบว่ามีเพียงลักษณะเดียวคือ ความหมายกว้างออก เช่น **ทูนิน วัน กระเทียม**

การศึกษาคำสแลงนอกจากจะให้ความรู้เชิงภาษาดังกล่าวข้างต้นแล้ว คำสแลงยังให้ความรู้เกี่ยวกับ

สภาพสังคม ความเจริญทางเทคโนโลยี และวัฒนธรรมประเพณีในสังคมช่วงปี 2540-2545 ดังต่อไปนี้

1) **สภาพสังคม** คำสแลงที่เกิดขึ้นในช่วงปี 2540-2545 ได้แสดง⁵⁾ ให้เห็นสภาพสังคมไทยในช่วงนั้นหลายประการเช่น

1.1) สังคมไทยเป็นสังคมเปิดมากขึ้น ยอมรับสิทธิส่วนบุคคลมากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องเพศ เห็นได้จากการสร้างคำสแลงใช้สื่อเฉพาะกลุ่มผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และการสร้างคำสแลงเพื่อหลีกเลี่ยงคำต้องห้ามเกี่ยวกับเพศมีมากขึ้น เช่น

ตะแน้ว ตืด ทีบ ฑูอินวัน ทีพี น้องจุง น้องตุ้ม เสือใบ หยามไฮ กระดุย

เก็ทชง ของจู เต๋อ สวิงเต็ง หนีบจี๊เอ แอ็บ ซั่ว ษะนี เท็ดสัด หน้าหม้อ

ทูดำ ชาวดอกไม้ ชาวสีม่วง ได้หน้าลิ่มหลัง กระทบความ ดิงนัง บิวบ

น้อง อีบ กีฬาในร่ม เป็นต้น

1.2) สังคมกรุงเทพฯเป็นสังคมสมัยใหม่มากขึ้น ซึ่งเห็นได้จากคำสแลงที่มีใช้เฉพาะกรุงเทพฯเท่านั้น เช่น **หยามไฮ ฝิมะขาม ฝิซนุน ป็อพ** เป็นต้น

1.3) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม คำสแลงบางคำเกิดขึ้นเพราะเกิดเหตุการณ์ในสังคมช่วงนั้น เช่น

ตุ้ย สวิงกิ้ง โม่ตาลา น้องตุ้ม เป็นต้น

1.4) การติดต่อสัมพันธ์กับต่างประเทศมีมากขึ้น ซึ่งเห็นได้จากอิทธิพลภาษาต่างประเทศที่นำมาสร้างคำสแลงลักษณะคำประสมระหว่างคำไทยกับคำต่างประเทศ หรือทับศัพท์ เช่น **เพื่อนเทค เยเย่ มีปาว** เป็นต้น

2) **ความเจริญทางเทคโนโลยี** คำสแลงที่เกิดจากภาษาที่ใช้ในคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์ซึ่งเป็น

เทคโนโลยีในสังคมยุคข้อมูลข่าวสารไร้พรมแดน เช่น **คำสแลงคอมพิวเตอร์** **แชท** **นางฟ้าออนไลน์** เป็นต้น ได้แสดงให้เห็นถึงความเจริญทางเทคโนโลยีในช่วงเวลาการศึกษา

3) การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมประเพณี

คำสแลงบางคำทำให้เห็นความเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณี เช่น **สายเดี่ยวเคี้ยวหมาก** หมายถึง ผู้หญิงที่มีอายุแต่แต่งตัวแบบวัยรุ่น คือ สวมเสื้อสายเดี่ยวที่เปิดเผยเนื้อหนัง การแต่งกายเช่นนี้ไม่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุ เมื่อผู้ที่มีอายุแต่งกายเช่นนี้ก็จะถูกล้อเลียนด้วยคำสแลงว่า **“สายเดี่ยวเคี้ยวหมาก”**

คำสแลงที่เกิดขึ้นและใช้อยู่ในช่วงปี 2540–2545 ดังที่รวบรวมมาได้จากการศึกษาครั้งนี้ นับเป็นปรากฏการณ์ทางภาษาที่สอดคล้องกับสภาพสังคมและวัฒนธรรม ในช่วงปี 2540-2545 นับเป็นปรากฏการณ์ทางภาษาที่สอดคล้องกับสภาพสังคมและวัฒนธรรมในช่วงเวลานี้ ในเวลาต่อไปสภาพสังคมและวัฒนธรรมก็จะเปลี่ยนแปลงไปอีก และคำสแลงก็จะเกิดขึ้นใหม่อีก จึงควรมีการศึกษารวบรวมปรากฏการณ์ทางภาษาลักษณะนี้ไว้ เพื่อเป็นหลักฐานที่มีประโยชน์ต่อการศึกษาภาษาและพัฒนาการทางสังคม

บรรณานุกรม

- นันทา อาจแย้มสรวล. (2531). *การศึกษาลักษณะภาษาในวารสารเพื่อการท่องเที่ยว ปี พ.ศ.2524*. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญยงค์ เกศเทศ. (2537). *คำไทย*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ผะอบ โปษกฤษณะ. (2541). *ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : มปท.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2531). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525*. พิมพ์ครั้งที่ 4 : มปท.
- วิทย์ เทียงบุญธรรม. (2526). *พจนานุกรมคำเหมือนกันคำตรงข้าม*. กรุงเทพฯ : มปท.
- ศรีจันทร์ วิชาตรง. (2524). *ศึกษาวิเคราะห์ลักษณะภาษาไทยที่ใช้โฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันระหว่างปี พ.ศ. 2519-2521*. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีสุนทรโวหาร. พระยา (น้อย อาจารย์ยางกูร). (2515). *ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : บรรณาการ.
- ศักดิ์สิทธิ์ ลิ้มกุลาคมน์. (2524). *กลวิธีการใช้คำในภาษาไทยโฆษณาภาษาไทยทางโทรทัศน์ และนิตยสารไทย* : มปท.
- สนิท ตั้งทวี. (2528). *ความรู้และทักษะทางภาษา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สมโรจน์ สวัสดิกุล ณ อยุธยา, ท่านผู้หญิง. (2526). “ข้อคิดเห็นบางประการเกี่ยวกับภาษาไทย” *สิ่งที่น่ารู้ในภาษาไทย*.
- สอ เสถบุตร. (2524). *New Model English-thai Dictionary*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ.
- สำนักงานส่งเสริมเอกลักษณ์ของชาติ. (2527). *รายงานผลการสัมมนา : ภาษาไทยกับสังคมไทย*. กรุงเทพฯ สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี.
- สุชาดา เทวะผลิน. (2531). *คำสแลงในภาษาไทยจากหนังสือพิมพ์รายวัน*. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์มหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุดาพร ลักษณะียนาวิน. “ภาษาศาสตร์กับครูสอนภาษา”. *ศาสตร์แห่งภาษา*. ฉบับที่ 1 (พฤษภาคม 2525).
- อรวรรณ จันลา. (2529). *การศึกษาเรื่องสั้นจากคอลัมน์วัยหนุ่มสาวในสตรีสาร ตั้งแต่ พ.ศ. 2523 - 2526*. ปรินูฏานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อุดม วโรตม์ลิขิตดี. (2534). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษา*. ภาษา : *ความรู้เบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Jooss Martin. (1961). *The Five Clocks*.
- The Grolier International Dictionary. (1984). *The Grolier International Dictionary*. Volumn U.S.A.
- Webster, Noah LLD. (1975). *Webster's New Twentieth Century Dictionary*.